

Ishaja vsaki dan.

Čudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri. ob ponedeljkih ob 2. uri zjutraj.

Poznamne številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink mnogih tobakarnah v Trstu in okolici. Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, Št. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.

Glasilo in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 4. svečer. — Cene oglasom 16 st. na vrsto petit; poslanice, kartice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON šte. 1167.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 34 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista, Nefrankovanjska se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo. Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na pravo li s

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.) Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Nacionalna tiskarna konsorcije lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Pošto-brančilni račun št. 841.652.

Brzojavne vesti.

Vprašanje avstro-ogrskega grba.

DUNAJ 12. Pod predsedstvom ministra za unanje stvari Goluchovskega se je danes popoldne vršila ministerska konferenca, katere sta se vdeležila skupna ministra Pietreich in Burian, avstrijska ministra baron Gautsch in Bylandt-Rheidt, ogrska ministra Fejervary in Lanyi. Konferenca se je bavila o modalitetah pod katerimi bi se na ukaz cesarjev sestala komisija, ki bi se bavila z ureditvijo uprašanja grba, ki bi odgovarjal današnjim državnopravnim razmeram.

Obstrukcija železničarjev.

DUNAJ 12. Na mnogoštevilno obiskovanem shodu so uslužbenci severne železnice enoglasno sklenili, da se začeni od ponedeljka o polnoči pridružijo pasivni rezistenci železničarjev.

Pretep med Košutovci in socialisti.

PEČUH 12. Na shod ki ga je sklicala Košutova stranka, so popoldne prišli Apponyi in drugi gostje. Na kolodvoru je med pristaši Košutove stranke in socialisti nastal pretep. Ob vojaškem spremstvu so se gostje podali v svoja stanovanja, pred katerim se je pod vojaškim varstvom vršil shod. Na shodu je zopet prišlo do pretepa. en košutovec je štirikrat ustrelil, vsled česar so bile štiri osebe ranjene.

Papežev konzistorij.

RIM 12. „Osservatore Romano“ poroča: Dne 11. decembra se bo vršil tajni konzistorij, na katerem bo imenovanih nekoliko kardinalov in več škofov v Italiji in v inozemstvu. Javni konzistorij bo potem 14. decembra.

Dogodki na Ruskem.

Sestava ministerstva Witte.

PETROGRAD 12. Kakor Šipov je tudi knez Evgen Trubeckoj v nekem pismu na Witteja, motiviral svoje razloge, zakaj da ne more vsprejeti listnice v njegovem ministerstvu. Knez Trubeckoj je izjavil, da se ministerstvo v sedanji prehodni dobi ne more vezati na nobeno stranko, zato ne more tudi on, ki je vezan na stranko, stopiti v ministerstvo. Vsi mirni državljani morajo pa pomagati Witteju, da uresniči manifest od 30. oktobra. Trubeckoj pripada namreč ustavnodemokratski stranki.

Vojno pravo na Ruskem-Poljskem.

PETROGRAD 12. S carskim ukazom je v vseh 10 poljskih gubernijah proglašeno vojno pravo.

Prva seja novega ruskega ministerstva.

PETROGRAD 12. Danes se je pod predsedstvom grofa Witteja vršila prva seja ministerskega sveta.

Svečenik Gapon se povrne v Rusijo.

PETROGRAD 12. „Gazeta“ poroča, da se svečenik Gapon povrne v Rusijo. — Kakor znano, je Gapon po krvavih dogodkih, ki so se meseca januarja t. l. vršili v Petrogradu, in na katerih je kakor vodja delavcev igral važno vlogo, bežal iz Rusije, da se izogne aretovanju. Od tega časa je bival v Švici in na Francoskem, v zadnjih časih pa v Londonu, kjer je deloval za revolucionarno propagando v Rusiji. Vsled amnestije se zamore tudi on vrniti na Rusko.

Mir v Petrogradu.

PETROGRAD 12. Noč je minula mirno. Posamezno so bili storjeni poskusi, da bi se mir kalil, toda brez uspeha.

Nemiri v Helsingforsu.

PETROGRAD 12. Glasom privatnih vesti iz Helsingforsa, so bili včeraj tamkaj resni nemiri.

Dementi.

PETROGRAD 12. „Petrograjska brz. agentura“ je pooblaščen izjaviti, da so vesti o odstopu grofa Lamsdorffa, neosnovane.

Nova politična stranka.

MOSKVA 12. Snuje se pod vodstvom Guckova in Šipova nova politična stranka, ki stremi za tem, da se v manifestu podane svobode uveljavijo. Stranka se hoče pridružiti Witteju.

Atentat na guvernerja Klingenbergera.

MOHILEV 12. Žena mestnega svetovca Czerskega je na guvernerju Klingenbergu izvršila atentat, ranivši ga z dvema strelji iz revolverja v spodnjem telesu. Čin je bil izvršen v vsprejemnem salonu guvernerja.

Poslanik Benckendorf bodoči namestnik na Ruskem-Poljskem.

PETROGRAD 12. Govori se, da bo sedanji ruski poslanik v Londonu, grof Benckendorff, imenovan namestnikom na Poljskem, čim dobi ta obširneje avtonomijo.

Drobne politične vesti.

Portugalski kralj na potovanju. Kakor poročajo iz Berolina, odpotuje portugalski kralj danes iz Lizbone v Pariz, od tod se potem poda v Berlin in na Dunaj.

gim tudi žalostna. Ni to šala, ako te za eno roko vleče eden, za drugo drugi kralj, pa ne veš kod in kam, ker ti oba žugata, da te z železno metlo zbršeta z lica zemlje. — Načeto je oporišče Šišmanovo, je rekel prior vranski, in nadejam se za trdno, da tudi Šibenik. Spljjet in druga mesta pojdejo za našim modrim izgledom, pa se od tihega motnja postavijo na našo stran. Zader se ljuto upira, da, ali njemu zlo mimo z ljuto pestjo zidine in tilnik. Že spozna ta kri Boga.

Veliko je bilo veselje v Omiškem dvoru. Ban je častil Trogirane ves dan in do kasno v noč. Njihova slava je bila danes. Razun slavljencev je povabil tudi sodsednje vlastine hrvatske, da so se tudi oni veselili na slavno kralja Tvrdka in bana Ivaniša, a to slavje kakor da je zvonilo smrtni zvonec Šišmanovi vlasti v Dalmaciji.

Za dolgo mizo v dvorani omiškega dvora je sedela družba junakov, mladih in starih bistrega pogleda, veselega obraza. Veselo so jim zvenele ostroge, veselo sre-

Ministra Avankumović in Genčić upokojena. Beligranski uradni list je priobčil ukaz, s katerim sta ministra v disponibiliteti Avankumović in Genčić upokojena. Oba sta pripadala kabinetu sestavljenem po katastrofi od 11. junija 1903.

Redni občni zbor političnega društva „EDINOST“

v nedeljo, dne 5. novembra t. l.

Kaj vse zahtevajo od političnega društva „Edinost“ in kako je podpirajo!

Govoril dr. Rybář.

Častiti udje! Dovolite mi, da izpregovorim k izjavi g. predsednika nekoliko besed. Gosp. predsednik Goriup je izjavil, da ne vsprejme več časti predsednika, ker se v svoji skromnosti ne smatra sposobnim za to mesto. On je menil, da bi bila za to čast v prvi vrsti poklicana dr. Gregorin in jaz. Toda po mojem mnenju so drugi razlogi, radi katerih gospod predsednik noče več vsprejeti predsedništva političnega društva „Edinost“. Naše društveno stanje je žalostno. Poročilo g. blagajnika pokazuje, da je naše denarno stanje mizerno. Veliki vojskovodja Montecuccoli je nekdaj nekel, da za vojno treba treh stvari; prvič denarja, drugič denarja, tretjič denarja. To velja tudi za nas, kajti tudi mi moramo stati vedno v bojni poziciji. Nasproti nam stoji ne samo močni sovražniki, tamveč tudi vlada izpodkopa naš obstanek.

Nam se je vsled tega na vseh črtah boriti za obstanek in ta težki boj vodi v prvi vrsti naše politično društvo „Edinost“. Sedaj pa vprašam: Kako pa je podpirano to politično društvo „Edinost“? Kritizira se je pač dan na dan in od vseh strani. Pred par dnevi je n. pr. neki slovenski dnevnik v Ljubljani poročal, da namerava tržaška občina odpreti v Škednju javno ljudsko knjižnico. Tudi to priliko je porabil omenjeni dnevnik, da nas je zbol: „Kaj pa politično društvo „Edinost“? Tako je vedno. Politično društvo „Edinost“ bi moralo storiti vse. A rekel sem, da za boj je v prvi vrsti treba denarja. A tega ni! In povrh tega nam manjka tudi ljudi, delavnih moči, ki so zopet neizogibno potrebni, ako naj bo boj vpešen. Politično društvo „Edinost“ ima 220 členov, dočim bi jih moralo imeti na tisoče. A še teh 220 jih redno plačuje udnino, ki znaša na leto bori dve kroni, samo kakih 150! Iz tega je razvidno, s kakimi denarnimi svotami, razpolaga politično društvo „Edinost“!

brne kupe, v katerih se je lesketala rdeča kri žarkih vinogradov dalmatinskih. Zazvenele so čaše, a ob časi se je razlegala pesem, starinska junaška pesem hrvatska, pesem je orila niz gradu do morske obali.

Pili in pevali so gospoda iz polnega grla, a naokoli so jim stregle gospe, pred vsemi pa domačica in Angelija. Tedaj se je obrnil stari Paležnik do devojke in rekel smeje se:

— Ej, Angelija, duša! Kaj te boli, da sta ti očesi motni? Srđiš se na-me, je-li, ker ti nisem dovedel Berislava! Ti bi hotela videti na tem mestu raje svojega zaročenca, nego mene, starca. Verujem tudi jaz bi, ako bi bil deklica kakor si ti.

Angelija je zažarela do vrh glave in je posvarila veselega strica sramožljivim pogledom.

— Nič za to, je nadaljeval prior, pošljem ti ga za kak dan. Danes sem moral priti jaz, a on je moj namestnik pri vojski. Nisem mogel zapustiti svoje čete brez zanesljive glave. Ponudivši devojki pozlačeno kupo, je nadaljeval: Daj, natoči mi rudečega vinca da rečem zdravjico,

Po sporočilu blagajnikovom je sedaj v blagajni 170 kron. In s temi naj vstanovljamo zavode javne knjižnice, vodimo volilne boje za mestni svet in državni zbor! Naj podpiramo naše glasilo in Bog si ga vedi kaj vse!!

Naj omenim še enkrat slučaj radi javne knjižice v Škednju. To menda ve vsakdo, da za tako knjižnico treba mnogo denarja za knjige, za vezanje knjig, za prostor in za knjižničarja. Posebno pa moramo pomisliti, da knjižnico u Škednju ustanovlja bogata mestna občina tržaška. Na Štajerskem i Koroškem ustanovlja take ljudske javne knjižnice nemška „Südmark“, ki razpolaga tudi z bogatimi denarnimi sredstvi! A ta sredstva jej ne prihajajo morda od siromašnih štajerskih in koroških kmetov, katerim so knjižnice namenjene, ampak prihajajo od drugod: iz Gradca, z Dunaja, Berolina it.d. Mi pa ne dobivamo razum — kritike in zbadanja nobene strani ničesar. — No, priznati moramo, da smo nekoliko krivi tudi mi Tržačani sami. Na današnjem občnem zboru vidimo malo naše inteligence. Velika večina naših takozvanih rodoljubov se ne brigajo za naše shode. Raje posedajo po gostilnah in kavarnah ter hodijo kam na izprehod. Pač pa zna ta naša inteligenca kaj dobro in vsestransko kritizirati! Semkaj naj bi prišli! Tukaj naj bi se posvetovali z nami in tukaj naj bi nam povedali v obraz svoje mnenje, kaj da treba storiti, da se nam položaj zboljša! A danes ne vidimo tukaj ne enega vseh teh kritikov in sodnikov!

Na taj način mora vsaki borilec izgubiti vsako veselje. To je tudi vzrok, zakaj da se tudi jaz ne morem več navduševati za politično delovanje. Tudi jaz nočem ostati več v odboru. Bližajo se občinske in državnozbornske volitve, a v „slučaju“, da na teh volitvah propademo, se bo gotovo sa krivdaometala na odbor političnega društva „Edinost“. O voditeljih naroda se mnogo čita, še več pa govori. Voditelji so odgovorni za vse. Vse naj oni storijo in vkrenejo, povsodi naj naštohajo! To pa je prišel čas, da kaj zahtevajo v interesu discipline, takrat se jik začaja kritikovati in se jih ne poslušaj kakor se je na pr. že pripetilo na postavljenju kandidatov. Ob drugih važnih v rašanjih. Disciplina pa je neizogibno potrebna v političnem boju!

Golo dejstvo je, da je ova stranka, ki največ naglašava svobodo, da so socialni demokrate vdedli v svoji organizaciji stranke najstrožjo disciplino. Izvrše valni odbor se tamkaj imenuje in ne voli. Oni pravijo: mi ne damo [delavcem pravice, da bi si sami izbrali voditelje, ker oni ne bi znali izbrati pravih mož, ker zato še aiso zreli dovolj. Socialisti nočejo

da pijemo čašico na zdravje in slavje novih naših bratov Trogiranov!

Deklica je pristopila k redovniku in nagnila vrč, a o tem mu je zažugala iz-pod očesa, ker se je žnjo tako grdo pošalil pred vso družbo.

Prvak je skočil in priskočil k oknu. Koli diven razgled! Po vrhah plamte rdeči kresovi, na modrini nebesni migljajo zlate zvezdice, po morju se siplje mesečina, tu kakor razlito zlato, tu kakor steber, tam dalje kakor bledu pozlačena megla... črna gromada se dviga iz sijajnega valovja — otok Bruč. Okolo grada pa so sumeli črni logi, tajinstveni, pretkani tankimi žarki nočne luči. Tiho je morje, tiha je noč, dober je Bog, a svet je lep, oj Bog, kako lep, da je greh biti slep. Mesečina je padalatuđi na temni obraz, na črno obleko in beli križ križarja, mesečina je sevala ob srebrni kupi v žarkem vinu.

Priorove oči so se zaglobile v to krasno nočno sliko. Tudi njegovega srca, da-si otrdelo od tolike borbe življenja, se je prijela ta krasna nočna slika.

(Pride še.)

PODLISTEK.

327

Prokletstvo.

Epigoniški roman Avgusta Šenoa. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomić.

Prevel M. O. Š.

— Vidite, gospoda Trogirani, je vskliknil Ivaniš! Kakor da je lastavica rešila vaše stvari. Živela! Sedaj ste zopet naši! Zopet kraljevi ljudje! A tebi, gospod odposlanec, hvala na toliki naglici! Izvoli vstopiti v dvor, odloži in odpoči se od daljnega pota! Moj gost si sedaj. Tu hočem staviti slavje na čast hrvatskega mesta Trogira. Tu se bodo veselili tudi gospoda odposlanci, tu moraš biti tudi ti, ki si bil glasnikom njihove sreče. Sedaj pa pojdim v dvor, gospod Zorić in Ilić, a tudi ti brat prior, da ti sporočimo vsem to veselo vest.

— Mnogim bo vesela ta vest, brat Ivaniš, je rekel prvak križarjev, ali mno-

imeti disciplinirano vojsko. A tako je v vsaki stranki discipline potrebna, ako hoče. ista napredovati in ostati močna. Voditelji morajo imeti pravico, da res vodijo!

V se to so neprijetne stvari, o katerih moram govoriti. A potrebno je, da pokažemo na te rane. Bližajo se nam resni časi. En sam mož, oziroma par njih ne more storiti vsega. Izlasti moram omeniti tu, da se nam naše vrste v spodnji oko-

lici vedno bolj manjšajo kar je naravno, ker se mesto č n dalje bolj širi. Kako se bomo mogli ubriniti pogina, če ne bomo nastopali složno in kakor dobro organizirana in disciplinirana vojska?! Za tako pa vidim malo volje v naših vrstah! To so v kratkem vzroki, v zakaj da sem tudi jaz izjavil, da ne morem več vsprejeti odborništva.

tako smo osvedočeni tudi o drugih dveh zadrugah, da sta istotako uložili dotična predloga ter prešli slovenski rešitvi Nečuvno se nam zdi torej, da so se razglasili v uradnem listu, katere razglase morajo plačati zadruga iz svojega žepa in ki so namenjeni v prvi vrsti njih zadrugi Slovcem objavili v italijanskem jeziku. Ne vemo, kdo je kriv na tem, ali trgovsko sodišče, ali uredništvo uradnega lista?! Protestirati pa moramo z vso odločnostjo proti takemu zapostavljanju slovenskega jezika v javnosti ter smo prepričani, da prizadete zadruga store svojo narodno dolžnost. Ko bi jim smeli mi kaj svetovati, svetovali bi jim, da naj ne plačajo inse-ratov, s katerimi se žali njihovo narodno čustvo. Nasprotno postopanje bi pač pomenjalo poljubljati sibo, s katero se nas tepe.

Socijalno-demokratiškega shoda v „Politeama Rosetti“, se je včeraj vdeležilo okoli 4000 oseb, nad 1000 jih ni več našlo prostora v gledališču. V imenu slovenske socijalne demokracije je govoril sodrag Kopač.

O „Piccolo“, kako si — majhen!! Ruski narod je vstal in se uprl, posamičniki in cele mase so se spozabili ter se je razbivalo, pretevalo, požigalo itd. Marsikateri je bil oškodovan poražen, ne da bi bil kaj kriv. Pri vseh teh izgrelih so imeli veliko besedo sovorniki „Piccolovega“ lastnika, kateri so ljudstvo že od zdavnaj hujskali na revolucijo toli v Rusiji, i kolikor iz zatišja izven Rusije. Tedaj je bila to po „Piccolo“ sveta vstaja, žrtve so bili mučniki za svete ideje, vstahi so bili — ruski narod, ki se bori za svoje pravice in svobodo in po „Piccolo“ je ves svet stal na strani onih, ki so pobivali, požigali in plenili.

Organi, ki so se revolucionarjem stavili nasproti, so bili sami krvniki, zabeljni, razbojniki.

Tako je bilo se nedavno temu. Tudi sedaj se še revolucija na Ruskem. Tudi sedaj se, po „Piccolo“ pobiva, požiga, pleni in podira. Ali oni, ki to delajo, za „Piccolo“ niso več: ruski narod, junaški borilci za svobodo, pač pa — banda nera, plebaglia, canaglia (ne zamerite, če je malo!) Policijski in državni organi, ki so bili poprej krvniki itd., so sedaj — ne samo premalo strogi, nego temveč so, ako ne morejo preprečiti izgrediv, celo v službi one črne bande itd. jih podpirajo in znjimi delijo plen. Morda bi si kdo mislil, da je „Piccolo“ menjal svoje mnenje le radi tega, ker sedaj dobivajo židje po grbi!

A to bi bila le podla insinuvacija kajti „Piccolo“ je velik v svoji — objektivnosti in njemu so židje ravno tako na srca kakor pravice svoboda in blagor ruskega naroda, kateri je bil, žalibog (vsaj tako smo čitali v „Piccolo“) do pred nekoliko meseci barbarski, a je postal, ko je poslušal židovske voditelje, junaški in svobodomiseln, a je sedaj zopet podivjal in postal reakcionaren, ker ni hotel več — poslušati svojih nekrščenih blagovestnikov!

Da, „Piccolo“! Pravo ime si si izbral, ali vendar si velik — kameleon!!

Lotarijske številke izrečane dne 4. t. m.:

Trst	42	58	59	44	28
Linc	75	45	65	66	2

Razne vesti.

Od generala do ponočnega čuvaja. V New-Yorku je nedavno umrl Jules Bergeret v starosti 75 let. Bergeret se je odlikoval za časa pariške komune 1871. Bil je eden najodličnejših protivnikov cesarstva in eden najvernejših pristašev Julesa Simona in Julesa Faure-ja. Pred nemško-francosko vojno je bil knjigovežki pomočnik, v vojni je služil kakor prosti vojak, a ko je izbruhnila v Parizu revolucija, je postal član odbora narodne garde, ki ga je kmalo imenoval generalom, ob enem je bil izbran tudi v skupščino komune. Sedaj je bil na vrhuncu svojega trumfa. Začel se je izprehajati po Parizu v generalski uniformi, z zlatom obšiti. No v strategijo se ni mnogo razumel in je povsem krivo vodil vojne operacije proti Mont Valerienu. No, Bergeret je bil o svoji vojni vrlini tako uverjen, da je po bitki z nasprotniki javil kakor Napoleon: General Bergeret je osebno sodeloval v bitki. Vrhni poveljnik Clausezet ni vedel, kako da bi se ga

znel, zato ga je radi nepokorščine dal zapreti. Ko je bila komuna premagana, je Bergeret pobegnil v Belgijo; med tem je bil v Parizu in contumaciam obsojeni na smrt. Tedaj je odpotoval s svojimi tovariši v Ameriko. Starost je preživel zelo siromašno; zadnjih 15 let je bil nameščen kakor ponočni čuvaj v neki plinarni v New-Yorku, ter je komaj toliko zaslužila, da ni umrl od lakoti Tako mine vse na svetu.

Mednarodna razstava v južni Afriki. V Johannesburgu, v nekdanji burški republiki, otvorijo meseca oktobra 1907 mednarodno razstavo.

Ženitvanjsko potovanje preko Tibeta in centralne Kitajske. Ataše francoskega poslanstva v Peking u grof Lesdain se je oženil z neko Amerikanko. Novoporočenca sta se podala na ženitvanjsko potovanje skozi srce Kitajske. Pred 17 meseci sta odpotovala iz Pekinga ter sta prehodila kraje, kjer ni bil še noben Evropejec.

„Gospa“ učiteljica. Niževavstrijski deželni šolski svet je sklenil da imajo v bodoče vse učiteljice na niževavstrijskih ljudskih in meščanskih šolah brez izjeme nositi naslov „gospa“ so-li poročene ali ne. S tem se je ugodilo želji niževavstrijskih učiteljic.

General Cronje, znani glasoviti burški general se je s svojo ženo in svojimi dvema sinovi povrnil v južno Afriko. Cronje hoče svoje stare dni preživeti v svoji domovini.

Dar nemškega cesarja mikadu. Nemški cesar je podaril iz svojih cesarskih konjušnic šest krasnih konjev japonskemu cesarju. Ti konji so bili dne 3. t. m. ukrcani za Japonsko.

Pijančljivost

se odpravi za vedno z uporabo praha „Zoa“, kateri je bil že preskusen v toliko slučajih z izvrstnim vspehom. Ta prah, ki nima nikakega okusa, se zmore nevidno natrositi pijancu mej pijačo. — **Ena Skatljica, ki zadostja za popolno odpravo pijančljivosti K 10 — franco carine in diskretno.** Mnogo nesrečnejev, ki so imeli to bolezen, so se povrnili k obitelji in družbi in na milijone teh ljudi so bili odrešeni tega strastnega in grdega bremena. Nestevidno zahvalnih pisem je na razpolago. Pošilja se po predplačilo ali s povzetjem od glavne zaloge **Lodovico Pollak, Milan (Italija).** Pisma v Italijo stanejo 25. dopisnice 10 st. Odgovarja se v vseh jezikih.

Hočete se prepričati?

Obiščite velika skladišča **Marije vdove Salarini**

Ponte della Fabra 2 ul. Poste Nuove 5 (vogal Torrente) „Alla Città di Londra“

Velik izbor izgotovljenih oblek za moške, dečke in kostumov za otroke. Površniki, močne jope, kožuh, paletot-ranglan. Obleke za dom in delo. Delavske obleke, Tirolski loden. Nepremočljivi plašči (pristni angleški). **Specijaliteta:** blago tu in inozemskih tovarn. Izgotavljajo se obleke po meri po najnovejši modi, točno, solidno in elegantno po nizkih cenah

Sprejemajo se vsakovrstna dela in po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko

Tovarna pohišstva

— RAFAEL ITALIA —

Velikansko skladišče in razstava pohišstva in tapetarij

TRST

ulica Malcanton št. 1
po zelo nizkih cenah.

Tovarna pohišstva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. R (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (šolske poslopje).

Cene, da se ni bati nebene konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko

Stavbinski materijal

kakor korce, vsakovrstno opeko, pesek, apno, živo in ugašeno, se dobiva po najnižjih cenah, da se ni bati konkurence, pri trdki

Belli & Corsi
ulica Economo št. 12 (stari mlin).

Velika manifestacija za splošno in enako volilno pravico.

Bilo skrajno neugodno vreme, bilo je kakor iz škafe, vreme tako, ki mora preprečiti tudi najkrepkejšo voljo. Ali zavest, odločnost navdušenje naših mas je premagalo tudi neugodnost vremena. Vzlic vsej neugodnosti je večerašnja manifestacija vspela najsijajne. Da še več: večerašnji dan je bil za naš slovenski živelj v Trstu, kakor činitelj v javnem življenju tržaškem, dan — lahko rečemo to — historičnega pomena. Včeraj je naš slovenski živelj stopil zmago vestljo na tržaško ulico.

Kaj bi bilo še le, da je bilo vsaj kolikor toliko ugodno vreme.

Veliki manifestacijski shod v »Narodnem domu« je bil napovedan za 10. uro. In to pot se nismo držali glasovite »slovenske točnosti«, začeli smo res točno.

Velika dvorana je bila natlačena do zadnjega kotička, drugi so stali na stopnjicah in v atriju. Predsednik pol. društva Ivan Gorjup, je pozdravil zborovalce v kratkem jedrnatem govoru, v katerem je naglašal, da smo tem raje sklicali današnji manifestacijski shod, ker je to, za kar imamo manifestovati danes, star postulat pol. društva »Edinost«.

Glavni referat je imel dr. Rybář, ki je v krasnem brilijantnem govoru utemeljeval zahtevo po splošni in enaki volilni, pravici. Potem so še govorili Skrbec v imenu socijalne demokracije dr. Pretner, dalmatinski drž. poslanec vuković ki je obljubil v svojem in v imenu svojih dalmatinskih kolegov v državnem zboru, da se bodo energično potegovali za splošno volilno pravico, hrvatski dijak Walter, dr. Slavik, Sl. Skrl. Vse govore je spremljalo velikansko navdušenje in frenetično odobrovanja, a ko je dal predsednik po dru. Slaviku predloženo resolucijo na glasovanje, je zavihral pravi orkan. Vsprejeta resolucija se je glasila:

»Ljudski shod, sklican po političnem društvu »Edinost«, zbran v »Narodnem domu« v Trstu dne 12. novembra 1905, zahteva odločno, da »vlada predloži državnemu zboru in prvi seji prihodnjega zasedanja zakonski načrt za splošno, enako, direktno, tajno volilno pravico, brez vsakega ozira na dosedanje posestno stanje in sedaj obstoječe privilegije, s proporejionalnim zistemom, in da stori isto takoj tudi v deželnih zborih«.

Ljudje so pevaje odhajali iz dvorane in takoj na to je bilo črno občinstva na trga pred »Narodnim domom«.

Masa se je razvrstila v vrste in razvil se je impozanten sprevod vzlic vsemu dežju, ki je neprestano lil. Na čelu so razvili rudečo zastavo. Korakali smo v nepreglednih vrstah po ulici Torenta proti glasoviti kavarni Chiozza. Tam je čakala v velikem sprevodu socijalna demokracija, došla s shoda v gledališču »Politeama Rosetti«. Ko so socijalni demokratje zagledali bližajočo se našo maso, so radostno vsklikali: Slovani prihajajo! Na oglu pri Chiozza, ki ima po raznih dogodkih svojo zgodovino, ki je, rekli bi, klasičen ogel v zgodovini tržaški, sta se oba velika spreveda zila v enega ob neopisnem navdušenju: socijalni demokratje so pevali delavsko pesem, naši pa narodne pesmi. Ogromni vsprej se je razvil po ulici sv. Ivana proti Corsu. In prsa so se nam širila radosti in ponosa, ko je iz stotine grl po Corsu gromel naš »Voj!« Prizor pa, ki smo ga doživeli na mestnem trgu pred namestniško palačo, nam ostane neizbrisen v spominu in srcu: nikdar menda ni so še naši pevci tako navdušeno in iz polnih prs peli »Hej Slovani!« kakor so peli včeraj na velikem trgu pred magistratom.

Sprevod se je pomikal potem skozi ulico Orologio in ob morju, dokler ni zasukal v ulico S. Nicolo — ob neprestanimi živio-klici in pevanjem slovenskih in hrvatskih narodnih pesmi. Potem je sprevod zasukal v ulico Caserma in je potem na trgu pred vojašnico zasukal po ulici Torrente zopet proti Chiozzi. Ko so naši ljudje korakali ob tej znani kavarni — ob tem torišču tolikih burnih sovražnih demonstracij — je gromelo, da so izvestni obruzi kar preplašeno gledali. Sprevod je nadaljeval po Acquedottu in je pri kavarni Central zavil proti bolnišnici in potem do »Del. doma«. Tu se je zaustavil. Pred delavskim domom je najprej govoril Pittoni, vodja italijanske socijalne demokracije, v imenu slovenske narodne stranke pa Cotič. Socijalno demokratiški del spreveda se je tu razšel, dočim se je slovenski del pomikal dalje, burno pozdravljen od socijalnih demokratov. Občinstvo na oknih »delavskega doma« je viharno pozdravljalo mirno korakajoče vrste slovenskih narodnih delavcev. Radost je bila velika na obeh straneh. Slovenski manifestanti so se vračali v sklenjenih vrstah, nepretržno pevaje slovenske narodne pesmi in vsklikaje za splošno in enako volilno pravico in za svobodo narodov, po široki ulici Torrente proti »Narodnem domu«. Na trgu pred »Narodnim domom« se je razgrnila velika množica. Navdušeno je orila slovenska pesem. — S stopnjic ob vhodu v »Narodni dom« se je zahvalil zastopnik jugoslovanske socialne demokracije političnemu društvu »Edinost« za sodelovanje na manifestaciji ter izrazil željo, da se borimo rama ob rama za splošno volilno pravico do zmage; za njim je pozdravljala občinstvo v navdušenem govoru Skrlj. Na to je dr. Rybář, viharno pozdravljan, zahvaljeval rojake na današnjem dostojanstvenem nastopu ter jih pozival, naj vsikdar, ko treba nastopati za interese naše, nastopajo tako, kakor so nastopili danes. S takim nastopanjem dosežemo gotovo, po čemer stremimo in — zmaga bo naša. Socijalna demokracija nas je pozvala — je rekel — naj stopimo žnjo na ulico. Mi smo se odzvali radi temu pozivu, ker velja današnji boj za pravično stvar, za pravo doslej zapostavljenih! Tako nastopajmo vsikdar zložno rama ob rami za — pravico!

Danes nam ni možno, da bi dalje ocenjevali važnost tega dne, ampak pravimo samo: bil je to dan ko ga moremo mi tržaški Slovenci zabeležiti na častno mesto v zgodovini razvoja našega v mestu tržaškem. S večerašnjim dnem je storilo politično društvo »Edinost« odločen korak naprej v demokratiziranju svojega programa. Temu koraku morajo slediti s železno konsekvenco še drugi, dokler ne dosežemo postavljenih si ciljev na narodnem i nu socijalnem polju.

Domače vesti.

Usiljevanje italijanščine kakor uradnega jezika. V številki minolega četrtka lista »Osservatore triestino« čitamo kar tri italijanske razglase, ki se tičejo slovenskih zadrug, in sicer: razglas o vpisu novih odbornikov tržaške »Posojilnice in hranilnice«, premembe pravil obrtnega in konsumnega društva pri sv. Ivanu in vpisa novih odbornikov obrtno-gospodarskega društva v Nabrezini.

Kakor nam je znano na podlagi dobljenih informacij, da je naša posojilnica — kakor si sploh drugače ni možno misliti — vložila dotično prošnjo v slovenskem jeziku, v katerem je prejela tudi rešitev.